

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.II.68/2019/29. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2021. évi április hó 30. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt **Terhelt1 és 5 társa** ellen indult büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.17/2017/37. számú ítéletének Terhelt1 I. r., terhelt2 II. r. és terhelt3 III. r. vádlottakra vonatkozó részét az alábbiak szerint változtatja meg:

A kiszabott halmazati büntetést Terhelt1 I. r. vádlott esetében 2 (kettő) év 4 (négy) hónap szabadságvesztésre és 3 (három) év közügyektől eltiltásra, terhelt2 II. r. vádlott tekintetében 2 (kettő) év 6 (hat) hónap szabadságvesztésre és 3 (három) év közügyektől eltiltásra, míg terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában 3 (három) év szabadságvesztésre és 3 (három) év közügyektől eltiltásra enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Zalaegerszegi Törvényszék a 2019. február 20-án kihirdetett 3.B.17/2017/37. számú ítéletében *Terhelt1 I. r. vádlottat* a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 396. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott és az (5) bekezdés b)

pontja szerint minősülő költségvetési csalás büntette, 2 rb. a Btk. 345. §-ában meghatározott, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége, valamint 3 rb. a Btk. 403. § (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott számvitel rendje megsértésének büntette miatt – halmazati büntetésül – 4 év szabadságvesztésre, 5 év gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja vagy egyszemélyi vezetője foglalkozástól eltiltásra, valamint 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben, míg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés fele részének kitöltését követő napban határozta meg. Egyúttal 34.894.559 forint összegben vagyonek Kobzást rendelt el vele szemben.

- [2] *terhelt2 II. r. vádlottat* a Btk. 396. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette, valamint 2 rb. a Btk. 345. §-ában meghatározott bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt 5 év szabadságvesztésre, valamint 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben, míg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg, illetve 17.447.280 forint összegben vagyonek Kobzást rendelt el vele szemben.
- [3] Az elsőfokú bíróság a fenti ítéletével *terhelt3 III. r. vádlott* büntetőjogi felelősségét a Btk. 396. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében, a Btk. 396. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében, valamint 3 rb. a Btk. 345. §-ában meghatározott, bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében állapította meg. Ezért 5 év szabadságvesztésre, 5 év gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó tagja vagy egyszemélyi vezetője foglalkozástól eltiltásra, valamint 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg, melyből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Egyúttal vele szemben 17.447.280 forint összegben vagyonek Kobzást rendelt el.
- [4] Végül döntött az ügyben lefoglalt bűnjelekről, valamint az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről is.
- [5] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen *Terhelt1 I. r. vádlott* védője enyhítés, míg *terhelt2 II. r. és terhelt3 III. r. vádlottak* védője felmentés érdekében fellebbezett.
- [6] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában, valamint a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján a jogorvoslattal megtámadott határozat helybenhagyására tett indítványt.
- [7] A nyilvános ülésen a védők fellebbezési nyilatkozatukkal megegyező tartalommal szólaltak fel.
- [8] A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) és (2) bekezdései alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül oly módon, hogy vizsgálta a tényállás megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására és az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását. Ezt meghaladóan – a Be. 590. § (7) bekezdésében írtak szerint, hivatalból – döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.
- [9] E felülbírálatnak azonban a Be. 590. § (9) bekezdése értelmében nem volt tárgya az elsőfokú bíróság ítéletének *terhelt4 IV. r., terhelt5 V. r. és terhelt6 VI. r. vádlottakra* vonatkozó része, mivel az első fokon jogerőre emelkedett.

- [10] Ennek során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 592. § (2) bekezdésének a) és c) pontjaira tekintettel részben megalapozatlannak találta, mivel az kis mértékben hiányos és ellentétes az iratok tartalmával. Ezért – figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontjára is – az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján az alábbiak szerint egészítette ki, illetőleg helyesbítette:
- [11] kft1 tagja volt terhelt3 III. r. vádlotton kívül egyéb érdekelt5 is. (*kft1 cégmásolata a nyomozati iratok III. kötet 11-12. oldalain, valamint a társaság tagjegyzéke a nyomozati iratok 95. oldalán.*)
- [12] Az ítélet 14. oldalán található táblázatban feltüntetett, 2013. decemberére vonatkozó adóbevallás benyújtásának időpontja helyesen 2014. január 20.; 2014. január 17-én a 2013. november hónapra vonatkozó adóbevallás önrevízió keretében történő módosítására került sor. (*Adóbevallások a nyomozati iratok XII. kötet 561. oldalán, továbbá a nyomozati iratok 629-637. oldalain.*)
- [13] Az ítélet 18. oldalán található első táblázatban a 2013. II. negyedévre vonatkozó adóbevallás benyújtásának időpontja helyesen 2013. július 22., míg a 2013. III. negyedévre vonatkozó adóbevallás benyújtásának időpontja helyesen 2013. október 21. Az elsőfokú bíróság által feltüntetett adatok e bevallások önrevízió keretében történő helyesbítésének időpontját rögzítik. (*Adóbevallások a nyomozati iratok XV. kötet 243-266. oldalain.*)
- [14] Az ítélet 21. oldalának második bekezdésében terhelt4 helyesen IV. r. vádlott. Ugyanezen bekezdésben a vád tárgyává tett számlák száma helyesen huszonhárom.
- [15] kft2. a 2012. IV. negyedévre vonatkozóan 2013. január 21-én; a 2013. I. negyedévre vonatkozóan 2013. április 19-én; a 2013. II. negyedévre vonatkozóan 2013. július 22-én tett eleget adóbevallási kötelezettségének. (*Adóbevallások másolatai a 170/2015.bü. számú nyomozati iratok 1181., 1191. és 1195. oldalain.*)
- [16] Az ítélet 23. oldalán a negyedik bekezdés második sorából a 2012-2016. években szövegrész helyesen 2014-2016. években.

[17] **II.**

- [18] Az ekként kiegészített tényállás immár mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: teljeskörűen felderített, hiánytalan, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz, a terhelt2 II. r. és terhelt3 III. r. vádlottak védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.
- [19] Az elsőfokú bíróság eljárása során az eljárási törvény rendelkezéseit megtartotta. A másodfokú bíróság a felülbírálat során nem észlelt olyan, ún. abszolút eljárási szabálysértést, amely miatt az ítéletet a Be. 607. § (1) bekezdése vagy a 608. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül kellett volna helyezni; az érdemi felülbírálatának ekként nem volt törvényes akadálya.
- [20] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást olyan körülményekkel és részletességgel folytatta le, hogy az ügy ténybeli és jogi értékelést igénylő kérdéseiben megnyugtatóan állást lehetett foglalni. Bizonyítékokat értékelő tevékenységéről határozatában meggyőző érveléssel adott számot, így indokolási kötelezettségének is megfelelő módon eleget tett. Az e körben kifejtett érveivel a másodfokú bíróság mindenben egyetértett, így – figyelemmel a bejelentett

jogorvoslati kérelmek tartalmára is – mindössze a következőket tartotta szükségesnek kiemelni.

- [21] terhelt2 II. r. és terhelt3 III. r. vádlottak védője fellebbezésének írásbeli indokolásában, valamint a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében mindenekelőtt arra hivatkozott, hogy a vád tárgyává tett számlákon minden esetben valós gazdasági eseményeket rögzítettek.
- [22] Ennek alátámasztására előadta, hogy terhelt4 IV. r. és terhelt6 VI. r. vádlottakkal szemben újabb büntetőeljárás indult, melyben a terhelt2 II. r. és terhelt3 III. r. vádlott által is megnevezett, szerb állampolgárságú tanú28 szerepe is felmerült. Mindez álláspontja szerint arra utal, hogy kft1 ténylegesen értékesített árut elírt név I. r. vádlott cégeinek. Erre figyelemmel indítványt tett a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Bűnügyi Igazgatóságának megkeresésére, tanú28 személyazonosságának és személyi adatainak az újabb büntetőeljárás adatainak felhasználásával történő tisztázása érdekében.
- [23] Sérelmezte emellett, hogy terhelt3 III. r. vádlott tudattartalmát az eljárás során nem vizsgálták; álláspontja szerint a cég ügyeivel kapcsolatban mindössze hanyagsága volna megállapítható, így a szándékos bűncselekmény elkövetésében nem is vehetett részt.
- [24] A másodfokú bíróság megítélése szerint – a védő fenti álláspontjával szemben – Terhelt1 I. r. vádlott bűnösségére is kiterjedő, teljes körű beismerő vallomása, valamint az azt alátámasztó egyéb, részben objektív bizonyítékok kellő alapot szolgáltatnak a tényállás megállapításához. Ezzel szemben terhelt2 II. r. és terhelt3 III. r. vádlottak védekezése nem fogadható el; az általuk elmondottak ugyanis a jóhiszemű gazdasági szereplők cselekvéseivel ellentétes, azzal össze nem egyeztethető magatartásra utalnak.
- [25] terhelt2 II. r. és terhelt3 III. r. vádlottaknak a Szerbiában élő tanú28 szerepére történő hivatkozása önmagában is kirívóan életszerűtlennek bizonyult; állításuk szerint ugyanis olyan személyre bízták az általuk vezetett gazdasági társaság működtetését, akit megfelelő módon még azonosítani sem tudtak, az ehhez szükséges személyi adatait vagy elérhetőségét nem tudták közölni. Ennek ellenére állították, hogy e személy – engedélyükkel, és teljes bizalmukat élvezve, önállóan – az érdekkörükbe tartozó kft3. nevében több száz millió forint nagyságrendű gazdasági tevékenységet folytatott.
- [26] Emellett minden alapot nélkülöz az a hivatkozásuk is, amely szerint a gazdasági társaságot tanú28 részére értékesíteni kívánták, ezért kizárólag ő végzett benne gazdasági tevékenységet. Védekezésük e része ellentétben áll a büntetőeljárás során beszerzett adatokkal, melyek azt támasztják alá, hogy a vád tárgyává tett számlákat terhelt2 II. r. és terhelt3 III. r. vádlottak maguk állították ki, azokat ők, vagy az általuk megbízott személyek adták át elírt név I. r. vádlottnak, és az ebből fakadó ellenértékből is részesültek. Megjegyzendő, hogy amennyiben tanú28 valós személynek bizonyulna, aki valós gazdasági tevékenységet folytatott kft1-ben, az a fentebb kifejtettek alapján terhelt2 II. r. és terhelt3 III. r. vádlott büntetőjogi felelősségét egyébként sem érintené.
- [27] Mindezekre tekintettel a védőnek tanú28 személyazonosságának tisztázásával kapcsolatos bizonyítási indítványát a másodfokú bíróság nem találta megalapozottnak, ezért azt elutasította.
- [28] Nem lehetett elfogadni terhelt2 II. r. és terhelt3 III. r. vádlottaknak a könyvelési iratok eltűnésével kapcsolatos védekezését sem. Eleve észszerű kétely merül fel azzal kapcsolatban, hogy a nagy értékű gépkocsi feltörése esetén az elkövető miért éppen a számára egyébként értéktelen könyvelési iratokat vitte volna magával. terhelt2 II. r. vádlott feljelentésében meg sem említette a céges iratok eltűnését. Emellett terhelt3 III. r. vádlott sem hivatkozott erre a nyomozást megelőzően, de már az autó feltörését követően fogatosított adóhatósági meghallgatása alkalmával. Éppen ellenkezőleg, arra vállalt kötelezettséget, hogy a kérdéses könyvelési iratokat az adóhatóság rendelkezésére bocsátja.

- [29] kft1 könyvelési iratainak sorsával kapcsolatos említett előadásokat ugyanakkor minden kétséget kizáróan cáfolja az a tény is, hogy a kft. 2013. szeptember 2-án az adóbevallását önrevízió keretében módosította; annak ellenére tehát, hogy könyvelési iratait 2013. augusztus 10-én állítólagosan eltulajdonították.
- [30] A fentieken túlmenően az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott a tanúk, így különösen a váddal érintett gazdasági társaságok könyvelőinek vallomásaival, illetve azok hitelt érdemlőségével. Az elsőfokú bíróság ezeket a bizonyítékokat – terhelt2 II. r. és terhelt3 III. r. vádlott védőjének álláspontjával szemben – helyesen értékelte; a tanúvallomásoknak kizárólag azokat a részeit fogadta el, melyeket más bizonyítékokkal is megfelelően alá lehetett támasztani. Ez ugyanakkor megfelel az állandó bírói gyakorlat által kialakított követelménynek, mely szerint a bíróság a vallomás egyes – általában más bizonyítékokkal is alátámasztott – részeit fogadja el irányadónak a történeti tényállás megállapítása során, míg a vallomás olyan részeit, amelyek más bizonyítékokkal ellentétesek, figyelmen kívül hagyja (*BH 1998.418. eseti döntés*).
- [31] A fentiek szerint tehát megalapozottan helyezkedett az elsőfokú bíróság arra az álláspontra, hogy az ügyészség által a vád tárgyává tett számlákon feltüntetett gazdasági események a valóságban nem történtek meg.
- [32] Az elsőfokú bíróság külön nem foglalkozott a vád tárgyává tett számlák formai jellemzőivel; pedig már azok sorszámainak és kiállítási időpontjainak egybevetéséből is arra a következtetésre lehet jutni, hogy az okiratok valótlan tartalmúak. Így az ítélet 13. oldalán rögzített 158. szám alatti számla sorszáma 542, melynek kelezése megelőzi az alacsonyabb sorszámú számlák kiállítási dátumát. A korábbi időpontra kibocsátott magasabb sorszámú bizonylatot pedig önmagában, minden további vizsgálódás nélkül valótlannak kell tekinteni. Különösen annak fényében, hogy az adóhatóság tájékoztatása szerint a számlatömbök egy részét a bennük kiállított számlák kiállítási dátumát követően vásárolták meg (*67008/170/2015. bü. számú nyomozati iratok 981-983. oldalai, illetve 989. oldal*).
- [33] Nem tulajdonított jelentőséget az elsőfokú bíróság a váddal érintett gazdasági társaságok cégmásolatai tartalmának sem. Holott a kft4. tevékenységi körei közül az autóalkatrészek kereskedelme 2013. február 11-én törlesztésre került (*nyomozati iratok XI. kötet 4-5. oldala*). A kft5 tevékenységi körei esetében a gépjárműalkatrész kis- és nagykereskedelem 2013. február 11. és szeptember 10. között szünetelt, míg tűzifa értékesítésére vonatkozó tevékenység egyáltalán nem is szerepelt a cégszámokban (*nyomozati iratok XIV. kötet 106-111. oldalai*). Így a gazdasági társaságok nem is voltak jogosultak ilyen tevékenységet végezni.
- [34] kft1 cégmásolata szerint pedig az adóhatóság 2012. január 19-én végrehajtást rendelt el a társasággal szemben adótartozás okán, melyet csupán a felszámolás elrendelésével, 2014. május 30. napjával szüntettek meg, behajthatatlanság címén (*nyomozati iratok II. kötet 76-77. oldala*). Hangsúlyozni szükséges azonban, hogy a végrehajtást mindössze 354.677 forint tartozásra rendelték el; a vádiratban felsorolt számlák azonban éppen ebben az időszakban kerültek kiállításra, adataik szerint kft1 a kft4.-től 521.156.245 forint, a kft5-től 317.966.588 forint, míg kft2.-től 17.082.199 forint bevételt realizált.
- [35] Nem vizsgálta az elsőfokú bíróság kft1 által benyújtott adóbevallások tartalmát sem. A kft. az inkriminált időszak vonatkozásában ugyanis előbb nullás adattartalmú adóbevallásokat tett (*nyomozati iratok IV. kötet 691-704. oldalai*), majd a későbbiekben sem szerepeltette a vád tárgyává tett számlákon szereplő összegeket bevételként; így a 2012. és 2013. évekre vonatkozóan a számlák általános forgalmi adó tartalma még az önrevízió szerint javított bevallásokban sem jelent meg (*nyomozati iratok II. kötet 29-63. és 332-333. oldalak*). Mindez ugyancsak a gazdasági események fiktív voltára utal.

- [36] kft1 számláit – kevés kivétellel – átutalásos fizetési módban állították ki. Ezzel szemben sem kft1 bankszámláin, sem pedig a vevőként fellépő kft4., kft5, valamint kft6. bankszámlakivonatain nem szerepelnek a számlákon meghatározott adatoknak (időpont, számlaszám és vételár) megfelelő utalások (*nyomozati iratok III. kötet 355-379.; 422-473. oldalak*). Ez egyúttal azt is jelenti, hogy a számlák valótlán tartalmúak, hiszen a bennük meghatározott fizetési módtól a felek nem térhettek volna el.
- [37] E körben megjegyzendő, hogy kft1 soha nem követelte a ki nem fizetett számlák ellenértékét a vevőkön, mely ekként – a számlák összegére tekintettel – súlyosan életszerűtlenné teszi terhelt2 II. r. és terhelt3 III. r. vádlottak védekezését. terhelt3 III. r. vádlott személyes bankszámláján ugyanakkor a váddal érintett időszakban nagy összegű pénzmozgások voltak, melyeket Terhelt1 I. r. vádlott, vagy az érdekkörébe tartozó személyek utaltak a részére. Ez a pénzösszeg azonban meg sem közelítette a számlák bruttó értékét.
- [38] Végezetül az adóhatósági határozatokban, illetőleg az adóvizsgálati jegyzőkönyvekben rögzített ténymegállapítások szerint nem lehetett beazonosítani kft1 számláin a ki- és bejövő tételeket (*nyomozati iratok VIII. kötet 140. oldal; és XVI. kötet 21. oldal*). A számlák vizsgálata alapján pedig az volt megállapítható, hogy a bejövő számlákon rögzített készlet nem fedezi a kimenő számlákon feltüntetett árumennyiséget (*nyomozati iratok XVII. kötet 57. oldal*).
- [39] A másodfokú bíróság által a fentiekben hivatkozott további adatok mindenben megerősítették és alátámasztották az elsőfokú bíróság által más bizonyítékok elemzéséből levont azon következtetését, mely szerint a vád tárgyává tett számlák valótlán tartalmúak voltak; az azokon feltüntetett gazdasági események tehát a valóságban nem történtek meg.
- [40] A tényállás azonban – mindezek ellenére – néhány vonatkozásban helyesbítésre, illetve kiegészítésre szorult.
- [41] Tévesen került megállapításra kft1 esetében, hogy egyszemélyes gazdasági társaság. Ezzel szemben az iratokból az volt megállapítható, hogy terhelt3 III. r. vádlott mellett a társaság tagja volt egyéb érdekelt5 is.
- [42] Helyesbítésre szorultak egyes cégek esetében az adóbevallás benyújtásának időpontjai. Emellett pedig elmaradt kft2. által teljesített adóbevallások benyújtási időpontjainak rögzítése.
- [43] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az ítélet 21. oldalának második bekezdésében elírás folytán terhelt4 I. r. vádlottként szerepel, holott ő helyesen IV. r. vádlott, míg az ugyanezen bekezdés második sorában az e tényállási pont kapcsán vád tárgyává tett számlák számát kellett pontosítani. Ez utóbbit az a körülmény tette szükségessé, hogy – bár a nyomozati iratok 24 számlát tartalmaznak – az ügyész mindössze 23 számla vonatkozásában emelt vádat; a 67008/170/2015. bü. számú, a nyomozati iratok 1053. oldalán található számla a vádiratban már nem szerepel.
- [44] Emellett pedig a tényállás 3. pontjának negyedik bekezdéséből mellőzni kellett a 2012-2016. években szövegrészt, mivel az elsőfokú bíróság a tényállás e részében kizárólag a 2014-2016. üzleti évekre vonatkozóan tett megállapítást a számviteli szabályok megsértésével összefüggésben.
- [45] A fentiek szerint kiegészített, illetve helyesbített tényállás a Be. 593. § (3) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[46]

III.

- [47] E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett Terhelt1 I. r., terhelt2 II. r. és terhelt3 III. r. vádlottak büntetőjogi felelősségére. Nem bizonyult tehát megalapozottnak terhelt2 II. r. és terhelt3 III. r. vádlottak védőjének a fellebbezése e vádlottak felmentése vonatkozásában.
- [48] Törvényesnek találta a másodfokú bíróság a bűncselekmények minősítését is.
- [49] Az elsőfokú bíróság a Btk. 81. § (1)-(3) bekezdéseiben foglaltak alapján helytállóan állapította meg a terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabandó halmazati büntetés alapját és annak középértékét, mely öt évtől tizenkét évet el nem érő szabadságvesztésig terjed, illetve nyolc év hat hó. Tévedett ugyanakkor, amikor a halmazati büntetés kereteit Terhelt1 I. r. vádlott és terhelt3 III. r. vádlottak esetében öt évtől tizenhárom évet el nem érő tartamig terjedő szabadságvesztésben állapította meg. Ezzel szemben a Btk. 81. § (3) bekezdése értelmében e vádlottakra irányadó halmazati büntetési tétel öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztés, melynek középértéke a Btk. 80. § (2) és (3) bekezdései értelmében tíz évi szabadságvesztés.
- [50] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket túlnyomórészt helyesen tárta fel, azonban a másodfokú bíróság a határozatának meghozatala óta bekövetkezett további számottevő időmúlásra figyelemmel indokoltnak látta azok ismételt számbavételét.
- [51] Így Terhelt1 I. r. és terhelt3 III. r. vádlottak terhére súlyosító körülmény, hogy bűnhalmazatban álló bűncselekményeik száma a kettőt meghaladja. Ugyanezt terhelt2 II. r. vádlott esetében mellőzni volt szükséges; a vele szemben irányadó halmazati büntetési tételkeret meghatározása során ugyanis a terhére rótt mindhárom bűncselekmény büntetési tételének felső határa beszámításra került, ekként a kettőt meghaladó halmazat súlyosító körülményként történő figyelembevétele ugyanannak a körülménynek a kétszeres értékelését jelentené.
- [52] Valamennyi vádlott terhére esik a folytatólagos elkövetésben megnyilvánuló fokozottabb társadalomra veszélyesség.
- [53] Terhelt1 I. r. vádlott javára nyomatékos enyhítő körülményként kellett figyelembe venni a bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomását, mely terhelt2 II. r. és terhelt3 III. r. vádlott büntetőjogi felelőssége megállapításának is alapjául szolgált. Enyhítő körülmény továbbá, hogy három kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, akik egyike tartósan beteg.
- [54] terhelt2 II. r. és terhelt3 III. r. vádlottak esetében enyhítő körülmény, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodnak. Esetükben a bűnsegédi elkövetésnek is enyhítő hatást kellett tulajdonítani.
- [55] Mindegyik vádlott esetében enyhítő körülmény a büntetlen előélet, és a bűncselekmények elkövetése és jogerős elbírálása között bekövetkezett számottevő időmúlás. Ezen belül is kiemelendő, hogy az első- és a másodfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetése között a járványügyi helyzetre visszavezethetően további csaknem két éves időmúlás történt, mely nem volt a vádlottaknak felróható.
- [56] A másodfokú bíróság mindezeket szem előtt tartva úgy látta, hogy – döntően a fentebb részletezett további időmúlásra figyelemmel – az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetés eltúlzottan szigorú, a Btk. 79. §-ában megfogalmazott célok rövidebb tartamú szabadságvesztéssel, és ennek mértékéhez igazodóan rövidebb tartamú mellékbüntetéssel is elérhetők. Ezért az enyhítésre irányuló védői fellebbezést, illetve a védői fellebbezéseket enyhítést célzó részükben megalapozottnak találta, és a Btk. 82. § (1) bekezdésének és a (2) bekezdés b) pontjának alkalmazásával a szabadságvesztés tartamát Terhelt1 I. r. vádlott

esetében 2 év 4 hónapra, terhelt2 II. r. vádlott tekintetében 2 év 6 hónapra, míg terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában 3 évre, illetve ehhez igazodóan a mellékbüntetések egységesen 3 évre enyhítette.

- [57] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb – így a foglalkozástól eltiltással, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatával, a feltételes szabadságra bocsátással, a vagyonelkobzás alkalmazásával, a lefoglalt bűnjelekkel, valamint a felmerült bűnügyi költség viselésével kapcsolatos – rendelkezései törvényesnek bizonyultak.
- [58] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogorvoslatokkal megtámadott ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

P é c s, 2021. április 30.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Hudvágner András s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.17/2017/37. számú ítéletének Terhelt1 I. r., terhelt2 II. r. és terhelt3 III. r. vádlottakra vonatkozó része a Pécsi Ítéltábla Bf.II.68/2019/29. számú határozata folytán – az abban foglalt változtatásokkal – a 2021. évi április hó 30. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Dr. Krémer László s.k.
a tanács elnöke